

Til nr. 8

Ændringsforslaget fastslår, at der altid skal betales arealafgift og produktionsafgift, men siger ikke noget om størrelserne af afgifterne. Dette svarer til udkast til norsk petroleumslav (NOU 1979: 43, § 14).

Til nr. 10

Ændringsforslaget sikrer, at der for fastlæggelse af, hvilke områder der udbydes, og på hvilke generelle vilkår det skal ske, kommer en behandling i folketinget gennem et forslag til folketingsbeslutning.

En sådan sikring af en rimelig behandling med tilstrækkelig tid og mulighed for spørgsmål er blevet specielt vigtig og aktuell efter den netop foretagne helt skandaløse »behandling« af aftalen med A. P. Møller i regeringens undergrundsudvalg.

Medens tildeling af den enkelte bevilling efter § 5 ikke egner sig til behandling uden for udvalg, er de generelle vilkår og fastlæggelse af blokke til udbud i høj grad egnede til fastlæggelse ved en folketingsbeslutning.

Det drejer sig om beslutninger, der har meget stor betydning for den danske energiforsyning i årtier frem, både hvad angår sikkerhed af forsyning og økonomiske virkninger.

Udbud vil kun ske få gange, og en fastlæggelse ved folketingsbeslutning vil derfor ikke være belastende. Med denne meget, meget vide rammelov, der giver mulighed for bevilling med meget stramme betingelser, men også mulighed for bevillinger, der næsten svarer til A. P. Møllers nuværende bevilling, er det vigtigt, at folketinget inddrages ved udformningen af de generelle udbudsbestemmelser.

Til nr. 20

Ændringsforslaget sikrer ligestilling mellem de firmaer, der arbejder med indvinding af råstoffer fra den danske undergrund.

Ved forslaget fjernes A. P. Møllers særrettigheder i det omfang, de er beskrevet i lov-

teksten.

Til nr. 21

Resultatet af de forhandlinger, der har været fort mellem energiministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 indebærer, at de afgørelser, som energiministeren træffer efter de i ændringsforslaget nævnte bestemmelser i undergrundsloven, af disse bevillingshavere skal kunne fordres undergivet endelig prøvelse ved voldgift.

De afgørelser, som efter ændringsforslaget vil kunne undergives voldgiftsbehandling, angår for det første ministerens fastsættelse af tidspunktet for påbegyndelse af indvinding i forbindelse med godkendelse af indvindingsplaner i henhold til § 14, jfr. § 10. Efter forhandlingsresultatet vil der ved udøvelsen af det skøn, som afgørelsen efter lovbestemmelsen hviler på, tillige blive taget hensyn til bevillingshavernes behov for et bæredygtigt økonomisk grundlag. For det andet omfatter bestemmelsen afgørelser efter § 15, stk. 2, der omhandler ministerens adgang til at foretage efterfølgende regulering af godkendte indvindingsplaner. Reglen tænkes anvendt på en sådan måde, at udnyttelsen fortsat vil være økonomisk for bevillingshaverne.

Efter eneretsbevilling af 8. juli 1962 skal eventuelle tvister om visse vilkår i bevillingen afgøres af et voldgiftsnævn. Forhandlingsresultatet fører til, at voldgiftsnævnet yderligere skal afgøre eventuelle tvister om en del af de vilkår, der følger af aftalen med bevillingshaverne. Der gives samtidig nogle mere detaljerede regler om voldgiftsnævnets nedsettelse og virke, bl.a. om frister for udpegning af voldgiftsmænd.

Ændringsforslaget tilvejebringer hjemmel til, at de efter bevillingen med senere tilføjelser gældende regler om voldgiftsbehandling også kan finde anvendelse på ministerens afgørelser efter de pågældende bestemmelser i loven, hvis efterprøvelse ellers henhører under de almindelige domstole.

Mette Groes (S) Søren Hansen (S) Thomas Have (S) Jytte Hilden (S)

Hans Hækkerup (S) Preben Steen Nielsen (S) fmd. Ervin Jensen (S)